

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 337/08-18

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 26. novembra 2008 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. D. B., B., vo veci namietaného porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 13 C/165/2003 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. D. B. odmieta pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 22. augusta 2008 doručená sťažnosť MUDr. D. B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Žilina (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 13 C/165/2003.

V sťažnosti sťažovateľ uviedol, že „... zákonná sudkyňa JUDr. B. S. ... *flagrantne porušuje základné práva sťažovateľa garantované čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 medzinárodného dohovoru o základných právach.*

...

I. A. Žaloba podaná dňa 16. 12. 2003 na Okresnom súde v Žiline. Dnes je deň 18. 08. 2008 a žaloba je stále na prvostupňovom súde bez meritórneho rozhodnutia. Prieťahy trvajú takmer 5-rokov.

I. B. Sťažovateľ žiada Ústavný súd, aby pripojil k sťažnosti spis III. ÚS 167/05 a spis II. ÚS 340/06 nakoľko sťažovateľ nemá peniaze na nové kópie žaloby a listinných dôkazov k veci.“

Sťažovateľ navrhol ústavnému súdu, aby vydal tento nález:

„II. A. Okresný súd v Žiline porušuje základné práva D. B. garantované čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 medzinárodného dohovoru.

II. B. Okresný súd v Žiline je povinný zaplatiť D. B. primerané zadostučinenie vo výške 200.000.- Sk (pre opakovane porušovanie práv) v lehote 15 dní od dňa doručenia Nálezu Ústavného súdu.

II. C. Okresný súd v Žiline je povinný konať vo veci 13 C/165/2003 bezodkladne a v lehote 3 mesiace rozhodnúť.

II.D. Okresný sud v Žiline je povinný zaplatiť trovy advokáta a sťažovateľa v lehote 15 dní od dna doručenia Nálezu Ústavného súdu.“

2. Sťažovateľ žiadal tiež o ustanovenie advokáta na zastupovanie pred ústavným súdom z dôvodov, že „... nemá majetok, ktorý podvodne vyznačila JUDr. K. v konaní 7 C/63/02. Sťažovateľ má 1-iz. byt B., ktorý je zablokovaný exekútorom pre neschopnosť sťažovateľa platiť pretože je úplne bez príjmov, od mája 2006, je plne invalidný a nositeľom ZŤP a nemá možnosť zárobku, sťažovateľ vlastní 2-iz. byt v Ž., ktorý je neobývatel'ný, pretože nemá kúrenie a je v ponuke na predaj od mája 2006“.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

1. Podľa § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde k návrhu na začatie konania sa musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom, ak tento zákon neustanovuje inak. V splnomocnení sa musí výslovne uviesť, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom.

Uznesením ústavného súdu č. k. I. ÚS 337/08-10 zo 16. októbra 2008 bolo rozhodnuté o nevyhovení žiadosti sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu v tomto konaní. V odôvodnení uznesenia bol sťažovateľ vyzvaný, aby do 10 dní od doručenia uznesenia predložil splnomocnenie pre advokáta na zastupovanie v konaní pred ústavným

súdom s tým, že ak tak neurobí, jeho sťažnosť môže byť odmietnutá pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. V tejto súvislosti ústavný súd pripomína, že ak poučí sťažovateľa o jeho procesných právach a povinnostiach v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy s cieľom poskytnúť mu plnú možnosť na uplatnenie ústavnej ochrany jeho základných práv a slobôd a poučí ho aj o tom, ako treba opravu alebo doplnenie sťažnosti urobiť, je procesnou povinnosťou sťažovateľa a tiež v jeho záujme výzvu ústavného súdu a pokyny na opravu alebo doplnenie sťažnosti v nej obsiahnuté rešpektovať (III. ÚS 120/05, III. ÚS 265/05).

Uznesenie bolo sťažovateľovi doručené 23. októbra 2008, pričom na výzvu reagoval podaním z 27. októbra 2008, splnomocnenie pre advokáta nepredložil a vo svojom uvedenom písomnom podaní uviedol, že „nemám peniaze na nájom advokáta ...“.

Vzhľadom na to, že jednou z náležitostí sťažnosti je aj povinné právne zastúpenie sťažovateľa, ústavný súd potom, ako nevyhovel jeho žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu, vyzval sťažovateľa na predloženie splnomocnenia pre advokáta. Sťažovateľ napriek výzve žiadneho advokáta nesplnomocnil. V plnej miere teda obstojí záver, že sťažnosť nespĺňa jednu z náležitostí predpísaných zákonom.

2. Sťažovateľ ďalej v podaní z 27. októbra 2008 okrem iného uviedol: „... Ústavný súd Slovenskej republiky pre pár flakčov...“ a o predsedovi senátu, ktorý podpísal uznesenie o nevyhovení jeho žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu, uviedol, že „nemá schopnosť byť objektívny... teraz otrok svojej samolúbosti a svojvoľnosti“, a ďalej dodal, že „... hoci bol upozornený, že spis 7 C 63/02 obsahuje klamstvá, opäť pripisuje sťažovateľovi majetok fiktívny... šliape po právach garantovaných Ústavou a on je ústavný sudca! To je v riti ! ... tento hlúpy ústavný sudca si našiel zámienku na zmarenie sťažnosti ...“.

Ústavný súd vo vzťahu k predmetnému správaniu sťažovateľa poukazuje na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, v zmysle ktorej „V zásade smie byť sťažnosť odmietnutá ako neprijateľná podľa čl. 35 ods. 3 dohovoru, pokiaľ bola vedome

založená na nepravdivých faktoch, a rovnako ak používa útočný, resp. hrubo urážlivý jazyk“ (Řehák v. Česká republika, No. 67208/01, rozhodnutie z 18. mája 2004).

Návrh môže byť odmietnutý ústavným súdom v prípade hrubého neslušného a urážlivého obsahu návrhu pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí, ak záujmy ochrany ústavnosti nevyžadujú iný postup.

Ústavný súd je toho názoru, že sťažovateľ v tomto prípade výrokmi obsiahnutými v jeho podaniach prekročil hranicu normálnej kritiky a hrubo uráža ústavný súd a konkrétneho sudcu, a to v rozpore s princípom zachovávanía slušnosti a úcty k ústavnému súdu a jeho sudcom.

Správanie sťažovateľa podľa názoru ústavného súdu bolo treba označiť za zneužitie práva na podanie sťažnosti a je v rozpore s účelom takého práva. Napokon súčasťou zákonom predpísaných náležitostí návrhu na začatie konania podaného ústavnému súdu je aj primeraná slušnosť vo vyjadrovaní, na čo už bol sťažovateľ niekoľkými predchádzajúcimi rozhodnutiami ústavného súdu upozornený (napr. III. ÚS 65/08, I. ÚS 106/08, I. ÚS 129/08, II. ÚS 226/08), avšak napriek tomu vo svojom podaní tieto výroky opätovne použil.

Ústavný súd sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí, pretože nevyhovel výzve ústavného súdu a jeho podania ústavnému súdu nemali primeranú slušnosť vo vyjadrovaní, a z toho dôvodu už nepripadalo do úvahy rozhodovať o merite sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. novembra 2008